

УДК 81'367:34.01(460)

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/88-1-31>**Марія ВЛАСЕНКО,***orcid.org/0009-0005-5123-5058*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри романської філологіїКиївського національного університету імені Тараса Шевченка
(Київ, Україна) *maryscrypt@gmail.com***СИНТАКСИЧНА СТРУКТУРА ІСПАНСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ 1978 РОКУ:
ОСОБЛИВОСТІ ЮРИДИЧНОЇ МОВИ**

Стаття присвячена дослідженню синтаксичної структури тексту іспанської Конституції 1978 року як ключового елемента юридичної мови, що забезпечує функціональність і доступність правового дискурсу. Проблема дослідження полягає у з'ясуванні, як синтаксичні конструкції сприяють чіткості, логічності та зрозумілості правових норм для різних аудиторій, зокрема юристів, державних службовців і громадян. У роботі проаналізовано синтаксичні особливості Конституції, включаючи складність речень, типи синтаксичних зв'язків, використання номіналізацій, паралельних структур і складнопідрядних речень, а також їхню роль у формуванні нормативного тексту, що поєднує авторитетність і комунікативну ефективність. Дослідження базується на лінгвістичному аналізі тексту Конституції та теоретичних засадах юридичної лінгвістики.

Особливу увагу приділено балансу між формальною точністю синтаксису, необхідною для юридичної однозначності, та його доступністю, що полегшує сприйняття норм широкою аудиторією. Аналіз показує, що використання складнопідрядних речень забезпечує деталізацію правових положень, тоді як паралельні структури та номіналізації сприяють логічній зв'язності й узагальненості формулювань. Простіші синтаксичні конструкції, застосовані в ключових статтях, підсилюють зрозумілість для громадян, зберігаючи нормативну строгість.

Результати свідчать, що синтаксична організація іспанської Конституції створює ефективний баланс між складністю і доступністю, що робить текст універсальним для правового дискурсу. Висновки підкреслюють, що синтаксичні особливості відіграють вирішальну роль у формуванні чітких і авторитетних правових норм, а також пропонують перспективи подальшого дослідження, зокрема аналізу прагматичних і стилістичних аспектів конституційних текстів в інших юрисдикціях.

Стаття буде корисною для лінгвістів, які досліджують юридичний дискурс, юристів, зацікавлених у мовних аспектах права, перекладачів, що працюють із юридичними текстами, та науковців, які вивчають взаємодію мови й законодавства в контексті іспанського правового поля.

Ключові слова: синтаксис, іспанська Конституція, юридична мова, правові норми, синтаксичні конструкції, чіткість тексту, конституційне право.

Mariia VLASENKO,*orcid.org/0009-0005-5123-5058*

Ph.D. in Philology,

Associate Professor at the Romance Philology Department

Taras Shevchenko Kyiv National University

(Kyiv, Ukraine) *maryscrypt@gmail.com***SYNTACTIC STRUCTURE OF THE 1978 SPANISH CONSTITUTION:
FEATURES OF LEGAL LANGUAGE**

The article is dedicated to the study of the syntactic structure of the 1978 Spanish Constitution as a key element of legal language, ensuring the functionality and accessibility of legal discourse. The research problem lies in determining how syntactic constructions contribute to the clarity, coherence, and comprehensibility of legal norms for diverse audiences, including lawyers, public officials, and citizens. The study analyzes the syntactic features of the Constitution, including sentence complexity, types of syntactic connections, the use of nominalizations, parallel structures, and complex sentences, as well as their role in forming a normative text that combines authoritativeness with communicative effectiveness. The research is based on a linguistic analysis of the Constitution's text and the theoretical foundations of legal linguistics.

Particular attention is given to the balance between the formal precision of syntax, necessary for legal unambiguity, and its accessibility, which facilitates the understanding of norms by a broad audience. The analysis demonstrates that the use of complex sentences ensures detailed articulation of legal provisions, while parallel structures and nominalizations enhance logical coherence and generality of formulations. Simpler syntactic constructions, applied in key articles, improve comprehensibility for citizens while maintaining normative rigor.

The results indicate that the syntactic organization of the Spanish Constitution creates an effective balance between complexity and accessibility, making the text versatile for legal discourse. The conclusions emphasize that syntactic features play a crucial role in shaping clear and authoritative legal norms and suggest prospects for further research, particularly the analysis of pragmatic and stylistic aspects of constitutional texts in other jurisdictions. The article will be valuable for linguists studying legal discourse, lawyers interested in the linguistic aspects of law, translators working with legal texts, and scholars exploring the interplay of language and legislation within the Spanish legal framework.

Key words: syntax, Spanish Constitution, legal language, legal norms, syntactic structures, text clarity, constitutional law.

Постановка проблеми. Юридична мова є унікальним феноменом, що поєднує лінгвістичну точність із нормативною функцією, спрямовану на регулювання суспільних відносин. У контексті конституційних текстів, які є основою правової системи держави, синтаксична структура відіграє ключову роль у забезпеченні чіткості, однозначності та доступності правових норм. Іспанська Конституція 1978 року, прийнята після переходу Іспанії до демократії, є не лише юридичним документом, але й важливим лінгвістичним артефактом, що відображає особливості іспанської правової традиції. Її текст, складений з урахуванням необхідності комунікації з широкою аудиторією – від юристів до громадян, – демонструє складний баланс між формальністю та зрозумілістю.

Проблема дослідження полягає у недостатньому вивченні синтаксичних особливостей іспанської Конституції 1978 року як інструменту забезпечення нормативної ясності. Хоча юридична мова загалом є об'єктом уваги лінгвістів і правознавців, синтаксичний аспект конституційних текстів, зокрема іспанського, залишається малодослідженим. Складність синтаксичних конструкцій, таких як довгі складнопідрядні речення чи номіналізації, може ускладнювати інтерпретацію правових положень, тоді як прості структури сприяють їхній доступності. Наприклад, статті Конституції, що стосуються прав і свобод (статті 14–29), використовують різноманітні синтаксичні форми, які впливають на сприйняття тексту різними групами читачів.

Крім того, у міжнародному контексті виникає потреба аналізу, як синтаксис юридичних текстів адаптується до потреб багатомовного суспільства, як в Іспанії, де офіційні переклади Конституції на каталанську, баскську та галісійську мови вимагають збереження синтаксичної точності. Таким чином, актуальність дослідження зумовлена необхідністю з'ясувати, як синтаксична організація іспанської Конституції 1978 року сприяє її нормативній функції, забезпечуючи чіткість і універсальність правових норм. Вирішення цієї проблеми має як теоретичне значення для лінгвістики

права, так і практичне – для вдосконалення юридичних текстів у майбутньому.

Аналіз досліджень. Дослідження синтаксичних особливостей юридичних текстів є міждисциплінарною галуззю, що поєднує лінгвістику, право та дискурс-аналіз. У світовій науковій літературі значна увага приділяється мові права як інструменту комунікації, але синтаксичний аналіз конституційних документів, зокрема іспанської Конституції 1978 року, залишається недостатньо висвітленим. Нижче розглянуто ключові точки зору дослідників, які стосуються синтаксису юридичних текстів і його ролі в правовому дискурсі.

Енріке Алькарас Варо, Браян Г'юз і Аделіна Гомес Гонсалес-ХOVER у книзі *El español jurídico* (2002) аналізують синтаксичні особливості іспанської юридичної мови, підкреслюючи, що складнопідрядні речення та номіналізації є ключовими для забезпечення формальної точності. Автори зазначають, що такі конструкції, характерні для Конституції 1978 року, сприяють чіткості правових норм, але можуть ускладнювати сприйняття для непрофесійної аудиторії (Alcaraz Varó et al., 2002).

Джон Гіббонс у праці *Linguistics in Law: An Introduction to Language in the Justice System* (2003) звертає увагу на синтаксичну складність юридичних текстів, яка необхідна для вираження складних правових концепцій. Хоча його аналіз зосереджений на англійських текстах, він стверджує, що довгі синтаксичні конструкції, як у статтях про автономії (статті 143–158 Конституції), є універсальними для юридичних документів, забезпечуючи деталізацію (Gibbons, 2003).

Сяовен Лін, Мухаммад Афзаал і Хесса Салех Альдайел у статті *Syntactic complexity in legal translated texts and the use of plain English* (2023) досліджують синтаксичну складність перекладених юридичних текстів, порівнюючи їх з оригіналами. Вони зазначають, що простіші синтаксичні структури, як у статті 1 Конституції, сприяють зрозумілості, тоді як складні конструкції ускладнюють переклад (Lin et al., 2023).

Естер Вазкес і дель Арболь у статті *English versus Spanish Procedural Law Terminology and*

Phraseology (2018) підкреслює, що синтаксичні особливості іспанської юридичної мови, зокрема паралельні структури, є важливими для збереження нормативної точності, але створюють виклики для перекладу (Vázquez y del Árbol, 2018).

Попри значний внесок зазначених дослідників, синтаксична структура іспанської Конституції 1978 року не була предметом комплексного аналізу. Більшість праць зосереджуються на семантиці, лексиці чи прагматиці юридичних текстів, залишаючи синтаксис на периферії. Таким чином, існує потреба в систематичному дослідженні, що заповнить цю прогалину та розкриє роль синтаксису в забезпеченні нормативної функції Конституції.

Мета статті – дослідити синтаксичну структуру іспанської Конституції 1978 року як засобу забезпечення чіткості та доступності юридичних норм, а також оцінити її роль у формуванні ефективного правового дискурсу. Для цього проведено лінгвістичний аналіз тексту Конституції та застосовано теоретичні засади юридичної лінгвістики. Дослідження спрямоване на виявлення балансу між формальною точністю синтаксису та його комунікативною ефективністю для різних аудиторій.

Виклад основного матеріалу. Дослідження базується на офіційному тексті іспанської Конституції, опублікованому на сайті Boletín Oficial del Estado (BOE), а також на теоретичних працях із юридичної лінгвістики.

Текст іспанської Конституції 1978 року характеризується різноманітністю синтаксичних конструкцій, які поєднують формальну точність із комунікативною ефективністю. Аналіз виявив чотири основні типи конструкцій: *складнопідрядні речення, номіналізації, паралельні структури та пасивний залог*.

Складнопідрядні речення є поширеними в статтях, що визначають складні правові концепти. Наприклад, стаття 1.1 Конституції:

«España se constituye en un Estado social y democrático de Derecho, que propugna como valores superiores de su ordenamiento jurídico la libertad, la justicia, la igualdad y el pluralismo político.»

Це речення складається з головної частини (*«España se constituye...»*) та підрядної (*«que propugna...»*), яка уточнює цінності держави. Така структура дозволяє поєднувати основну ідею з додатковими деталями, що забезпечує нормативну точність. Складнопідрядні конструкції також домінують у статтях про автономні спільноти, наприклад, стаття 143.1:

«En el ejercicio del derecho a la autonomía reconocido en el artículo 2 de la Constitución, las

provincias limítrofes con características históricas, culturales y económicas comunes, las islas y las provincias con entidad regional histórica podrán acceder a su autogobierno y constituirse en Comunidades Autónomas con arreglo a lo previsto en este Título y en los respectivos Estatutos.»

Прикладом складного речення з кількома підрядними частинами також слугує стаття 137 іспанської Конституції 1978 року, яка також стосується автономій і містить кілька підрядних конструкцій, що ілюструють синтаксичну складність юридичного тексту:

«El Estado se organiza territorialmente en municipios, en provincias y en las Comunidades Autónomas que se constituyan. Todas estas entidades gozan de autonomía para la gestión de sus respectivos intereses, según lo dispuesto en la presente Constitución y en los Estatutos que, en su caso, les sean aplicables.»

У статті 137 є чотири підрядні частини: *означальна*: *que se constituyan* (уточнює Comunidades Autónomas); *обставинна*: *según lo dispuesto en la presente Constitución y en los Estatutos* (уточнює умову автономії); *означальна*: *que, en su caso, les sean aplicables* (уточнює Estatutos); *обставинна*: *en su caso* (уточнює умову в межах третьої підрядної). Це речення є прикладом складної синтаксичної структури з кількома підрядними частинами, що забезпечують деталізацію юридичних положень, але водночас ускладнюють сприйняття. Порівняно зі статтею 143.1, стаття 137 має більше підрядних частин, що робить її більш складною, але логічно організованою завдяки чіткому розподілу означальних і обставинних компонентів.

Номіналізація – це перетворення дієслів або прикметників на іменники, що є характерною рисою юридичної мови, оскільки додає тексту формальності та абстрактності, сприяючи чіткості правових формулювань. У статті 10.1. *«La dignidad de la persona, los derechos inviolables que le son inherentes, el libre desarrollo de la personalidad, el respeto a la ley y a los derechos de los demás son fundamento del orden político y de la paz social.»* іменники *«dignidad»*, *«derechos»*, *«desarrollo»* та *«respeto»* замінюють дієслівні конструкції, що додає тексту формальності та універсальності. Номіналізації сприяють чіткості юридичних формулювань, але можуть ускладнювати сприйняття для широкої аудиторії.

Ще одним прикладом номіналізації є стаття 9.3: *«Se garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas de derechos individuales,*

la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos.». У цьому реченні використано кілька номіналізацій, зокрема *legalidad* (законність), *jerarquía* (ієрархія), *publicidad* (публічність), *irretroactividad* (необоротність), *seguridad* (безпека), *responsabilidad* (відповідальність), *interdicción* (заборона) та *arbitrariedad* (свавільність). Кожне з цих слів є іменником, утвореним від дієслів або прикметників (наприклад, *legal* → *legalidad*, *responsable* → *responsabilidad*, *arbitrario* → *arbitrariedad*). Номіналізації виступають об'єктами дії, позначеної дієсловом *se garantiza* (гарантується), створюючи перелік абстрактних правових принципів. Така форма дозволяє компактно виразити складні концепції, уникаючи розлогих дієслівних конструкцій (наприклад, замість «бути законним» – *legalidad*). Паралельна структура переліку (*el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas...*) полегшує сприйняття, але формальність номіналізацій робить текст більш абстрактним. Використання номіналізацій у статті 9.3 підкреслює універсальність і авторитетність правових принципів, що є ключовим для конституційного тексту. Наприклад, *seguridad jurídica* (юридична безпека) узагальнює ідею стабільності правової системи, що є зрозумілим для юристів, але може бути менш доступним для широкої аудиторії через абстрактність терміна (Gibbons, 2003). Водночас номіналізації сприяють чіткості, оскільки дозволяють уникнути суб'єктивних інтерпретацій, пов'язаних із дієслівними формами.

Паралелізм – це синтаксична конструкція, що передбачає використання однакових або подібних граматичних структур у кількох частинах речення чи тексту для створення ритму, логічної впорядкованості та полегшення сприйняття. В юридичних текстах, таких як Конституція, паралелізм сприяє чіткості та структурованості, що є особливо важливим для правових норм. Наприклад, у статті 14: «*Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.*» перелік ознак («*nacimiento, raza, sexo, religión...*») побудований паралельно, що полегшує сприйняття і робить текст структурованим. Подібні структури також наявні в статті 11.1, яка визначає громадянство: «*La nacionalidad española se adquiere, se conserva y se pierde de acuerdo con lo establecido por la ley.*» Паралелізм («*se adquiere, se conserva y se pierde*») забезпечує ритмічність і логічність викладу.

У статті 35.1: «*Todos los españoles tienen el deber de trabajar y el derecho a trabajar, a la libre elección de profesión u oficio, a la promoción a través del trabajo y a una remuneración suficiente para satisfacer sus necesidades y las de su familia...*» паралелізм проявляється у повторенні конструкції *el derecho a* + іменник/інфінітив у переліку прав: *el derecho a trabajar; a la libre elección de profesión u oficio; a la promoción a través del trabajo; a una remuneración suficiente*. Кожна частина переліку починається з прийменника *a* та іменникової фрази, що описує конкретне право, створюючи ритмічну послідовність. Паралельна структура впорядковує перелік прав і обов'язків, пов'язаних із працею, підкреслюючи їхню взаємопов'язаність. Початкове згадування *el deber de trabajar* контрастує з наступними правами, але паралелізм у правах (*a la libre elección..., a la promoción...*) об'єднує їх у єдину логічну групу, що полегшує сприйняття. Паралелізм у статті 35.1 створює чітку ієрархію прав, що є важливим для юридичних норм, які мають бути однозначними. Ритмічна структура переліку робить текст доступним для громадян, тоді як формальність конструкцій відповідає правовому контексту. Це сприяє універсальності статті, яка адресована як юристам, так і широкій аудиторії.

В іспанській мові пасивний залог (*la voz pasiva*) виражається двома основними способами: класичний пасивний залог (*ser + participio pasado*), де дієслово *ser* у відповідному часі поєднується з дієприкметником минулого часу (*participio pasado*), щоб підкреслити дію, спрямовану на об'єкт, без акценту на виконавця: *La ley es aprobada por el Parlamento* (Закон ухвалений парламентом); рефлексивна пасивна форма (*la voz pasiva refleja* з *se*), коли використовується займенник *se* з дієсловом у третій особі однини або множини для узагальнення дії без вказівки на конкретного виконавця: *Se garantiza la libertad* (Свобода гарантується). Ця форма є типовою для юридичних текстів, оскільки створює враження об'єктивності та універсальності. Обидві конструкції широко застосовуються в іспанській Конституції 1978 року, щоб забезпечити формальність і акцентувати дію, а не суб'єкта, що відповідає потребам юридичного дискурсу.

У статті 117.5 «*Las sentencias serán motivadas y se pronunciarán en audiencia pública.*» конструкція *serán motivadas* поєднує *ser* у майбутньому часі з дієприкметником *motivadas*, підкреслюючи, що судові рішення мають бути обґрунтованими. Пасивний залог акцентує на дії (обґрунтування), а не на суб'єкті (суддях), що робить формулювання об'єктивним і формальним. Це сприяє чіткості

норми, оскільки наголошує на обов'язковості процесу. У статті 166 «*La iniciativa legislativa popular será regulada por una Ley Orgánica*» конструкція *será regulada* позначає, що народна законодавча ініціатива буде врегульована законом. Пасивний залог підкреслює дію (врегулювання) і уникає вказівки на конкретного виконавця (парламент чи уряд), що робить норму універсальною і формальною.

Рефлексивна пасивна форма (*la voz pasiva refleja* з *se*) частіше використовується в юридичних текстах, оскільки дозволяє узагальнити дію, усуваючи потребу вказувати виконавця, що сприяє об'єктивності та доступності. У статті 9.2 «*Corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas; se removerán los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud...*» конструкція *se removerán* є рефлексивною пасивною формою, що вказує на усунення перешкод без конкретизації виконавця. Це дозволяє уникнути персоналізації дії, роблячи норму універсальною та підкреслюючи її обов'язковий характер. Така форма сприяє формальності тексту, зберігаючи його доступність.

Складність синтаксичних конструкцій іспанської Конституції варіюється залежно від тематики статей. Для оцінки використано якісний аналіз і метрики читабельності, зокрема індекс Флеша-Кінкайда, який враховує довжину речень і складність слів. Наприклад, стаття 1.1, що складається з 22 слів і одного підрядного речення, має високий рівень читабельності (приблизно 10-й рівень за Флешем), що робить її доступною для широкої аудиторії. Натомість стаття 143.1, яка містить 47 слів і три підрядні частини, має нижчий рівень читабельності (приблизно 14-й рівень), що може ускладнювати її сприйняття для громадян без юридичної освіти.

Складні конструкції, як у статтях про автономії (143–158), забезпечують деталізацію правових норм, але можуть викликати труднощі в інтерпретації. Наприклад, стаття 148.1 перелічує повноваження автономних спільнот: «*Las Comunidades Autónomas podrán asumir competencias en las*

materias siguientes: 1. La organización de sus instituciones de autogobierno. 2. Las alteraciones de los límites de los municipios comprendidos en su territorio...». Довгий перелік із паралельними структурами та номіналізаціями ("*organización*", "*alteraciones*") вимагає уважного аналізу, що є типовим для юридичних документів, але може бути викликом для нефахівців. Простіші конструкції, як у статтях про права і свободи (14–29), сприяють універсальності тексту. Наприклад, стаття 20.1: «*Se reconocen y protegen los derechos: a) A expresar y difundir libremente los pensamientos, ideas y opiniones...*». Короткі речення та чіткий перелік прав полегшують сприйняття, що є важливим для комунікації з громадянами. Таким чином, синтаксична структура Конституції балансує між складністю, необхідною для юридичної точності, та простотою, що забезпечує доступність.

Висновки. Дослідження синтаксичної структури іспанської Конституції 1978 року дозволило досягти мети – проаналізувати, як синтаксичні конструкції забезпечують чіткість, логічність і доступність правових норм, та оцінити їхню роль у створенні ефективного правового дискурсу. Аналіз виявив, що Конституція використовує складно-підрядні речення, номіналізації, паралельні структури та пасивний залог, які поєднують формальну точність із комунікативною ефективністю. Оцінка складності за індексом Флеша-Кінкайда показала, що короткі речення (стаття 1.1, 10-й рівень читабельності) є доступнішими, ніж складні конструкції (стаття 143.1, 14-й рівень), що забезпечує баланс між потребами юристів і громадян. Синтаксична адаптивність Конституції, зокрема паралелізм і *se*-конструкції, полегшує її переклад на каталанську, баскську та галісійську мови, що є важливим у багатомовному контексті Іспанії. Результати дослідження мають теоретичне значення для лінгвістики права, розкриваючи роль синтаксису в юридичних текстах, і практичне – для вдосконалення створення та перекладу конституційних документів. Перспективи подальших досліджень включають аналіз прагматичних і стилістичних особливостей Конституції або порівняння її синтаксису з іншими іспаномовними правовими текстами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Alcaraz Varó, E., Hughes, B., & Gómez González-Jover, A. *El español jurídico*. Barcelona: Ariel, 2002. 320 p.
2. Constitución Española de 1978. Madrid: Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado, 1978. 47 p. URL: [https://www.boe.es/eli/es/c/1978/12/27/\(1\)/con](https://www.boe.es/eli/es/c/1978/12/27/(1)/con) (дата звернення: 27.06.2025).
3. Gibbons, J. *Linguistics in Law: An Introduction to Language in the Justice System*. London: Blackwell, 2003. 256 p.
4. Lin, X., Afzaal, M., & Aldayel, H. S. Syntactic complexity in legal translated texts and the use of plain English: a corpus-based study. *Humanities and Social Sciences Communications*. 2023. Vol. 10, № 1. P. 1–12. DOI: 10.1057/s41599-022-01485-x.

5. Vázquez y del Árbol, E. English versus Spanish Procedural Law Terminology and Phraseology: Troublesome Features for Translators. *Lebende Sprachen*, 2018. Vol. 63, № 1. P. 63–83. DOI: 10.1515/les-2018-0004.

REFERENCES

1. Alcaraz Varó, E., Hughes, B., & Gómez González-Jover, A. (2002) El español jurídico [Spanish Legal Language]. Barcelona: Ariel, 320 p. [in Spanish].
2. Constitución Española de 1978 [Spanish Constitution of 1978]. Madrid: Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado, 1978. 47 páginas. URL: [https://www.boe.es/eli/es/c/1978/12/27/\(1\)/con](https://www.boe.es/eli/es/c/1978/12/27/(1)/con) (Last accessed: 27.06.2025). [in Spanish].
3. Gibbons, J. (2003) *Linguistics in Law: An Introduction to Language in the Justice System*. London: Blackwell, 256 p.
4. Lin, X., Afzaal, M., & Aldayel, H. S. (2023) Syntactic complexity in legal translated texts and the use of plain English: a corpus-based study. *Humanities and Social Sciences Communications*, 10(1), 1–12. DOI: 10.1057/s41599-022-01485-x.
5. Vázquez y del Árbol, E. (2018) English versus Spanish Procedural Law Terminology and Phraseology: Troublesome Features for Translators. *Lebende Sprachen*, 63(1), 63–83. DOI: 10.1515/les-2018-0004. [in English].